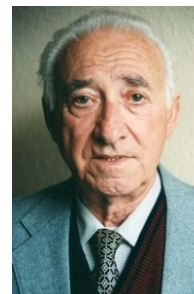

ICCHAK CARMİ
ur. 1923; Lublin

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

W relacji Icchak Carmi, urodzony jako Izaak Wajnryb, opowiada o swoim dzieciństwie i domu rodzinnym przy ulicy Lubartowskiej 61. Wspomina okolice swojego domu, zabawy w pobliskiej cegielni, naukę jazdy konnej i sklepik pana Proczka, w którym kupował kielbasy. Opowiada o szkołach do których chodził – szkole powszechnej numer 28, która znajdowała się na ulicy Zamojskiej, o Gimnazjum Humanistycznym, oraz o pracujących tam nauczycielach. W relacji także mowa o dwóch antysemickich wypadkach, które spotkały młodego Icchaka – raz ktoś wbił mu nóż w plecy, drugim razem, gdy był już uczniem gimnazjum, został zaatakowany przez grupę studentów.

Wspomnienia z okresu wojny dotyczą wybuchu wojny i decyzji opuszczenia Lublina. Icchak Carmi opowiada jak poszedł z ojcem na Wschód, najpierw do Łucka, a następnie do Kowla, skąd zostali zesłani na Syberię. Szczegółowo opisany jest pobyt w obozie w obwodzie nowosybirskim – praca i warunki tam panujące, mrozy, wyżywienie i choroby panujące wśród zesańców. W dalszej części relacji mowa o wojennej tułaczce i życiu w kołchozach w Uzbekistanie.

Icchak Carmi opowiada o swoich powojennych losach – powrocie do Lublina w 1946 roku, współpracy z Brichą i o współorganizowaniu nielegalnej imigracji Żydów do Palestyny, wyjeździe do Francji, a następnie do Izraela w 1951 roku. Wspomina służbę wojskową i szkołę oficerską oraz swój udział w wojnach Izraela – szczegółowo opisuje manewry wojskowe podczas wojny Jom Kippur w 1973 roku.

Data i miejsce nagrania	2006-11-17, Riszon le-Cijjon
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Autor streszczenia	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"